

for Deltagelse i Apotekervisitationer og at kun et Mindretal har tiltraadt dette Forslag. Jeg maa for mit Bedømmende beklage, at ikke Udvalget som Helhed eller i alt Fald Flertallet har kunnet tiltræde dette Forslag. Der har netop jærlig fra dette Tings Side været klaget over, at Apotekervisitationerne i deres tidligere Form vare i høj Grad utilfredsstillende, og man har udtalt Ønsket om, at disse Visitationer maatte blive i en ganske anden Grad effektive, end de tidligere have været. Det forekommer mig da, at den naturlige Følge af, at et saadant Krav stilles, jærlig fra dette Tings Side, maa være, at man da ogsaa gaar ind paa at betale for bedre Visitationer. Nu hører jeg vel, at der fra Flertallets Side indvendes, at Arbejdet i Virkeligheden ikke bliver større for Fysici, end det tidligere har været, men maaske endogjaa bliver lettere. Jeg tror imidlertid, at deri tager man fejl. Efter alt, hvad der tidligere er blevet sagt her om de tidligere Visitationer, vare de i Virkeligheden ikke noget Arbejde, men de maatte snarere betragtes som en Adspredelse. Fysici havde, medens det nu utvilsomt, hvis da ikke Lovgivningens og Regeringens Hensigt fuldstændig illuderer, maa være et virkeligt Arbejde, der forlanges af Fysici. Naar man fra Hidsdagens og Regeringens Side paalægger Embedsmænd et Arbejde, der utvilsomt er betydelig større end det, de tidligere havde, og paalægger dem dette Arbejde i Almenhedens Interesse, forekommer det mig lidet konsekvent fra dette Tings Side ikke at give et passende Honorar derfor. Det var det ene Hensyn. Det andet er Hensynet til, hvad jeg maaske tør kalde Fysici's Værdighed. Det forekommer mig ogsaa ret underligt, at man, naar man giver Fysikus en Assistent, en farmaceutisk uddannet Mand, der skal følge med rundt til Apotekerne og foretage dette Eftersyn, saa giver denne anden Visitator, den farmaceutiske, 10 Kr. i Dagpenge, medens man spiser en Fysikus af med 4 Kr. Det synes mig at være noget upassende, men jeg tillægger det dog ikke saa stor Vægt, og jeg vil pge, at hvis man ikke havde forlangt noget væsentlig andet af Fysici end tidligere, fik det være med den Rangforordning, der nu findes med Hensyn til Diæternes Størrelse. Men det, der for mig er Hovedsagen, er dette, at de Visitationer, der nu foregaa, ere blevne stærkede i høj Grad, saa vidt man maa tro og haabe, og at det væsentlig er sket paa Initiativ fra dette Tings Side. Det er derfor ret mærkelig ud, at dette Ting ikke vil hde et passende Honorar derfor, og jeg beklager, at Flertallet ikke har villet gaa med til denne

Bevilling. Jeg for min Del vilde særlig meget ønske, at Flertallet vilde tage den Sag under Overvejelse endnu en Gang.

Med Hensyn til Præmieobligationerne tror jeg, at den ærede sidste Taler havde i høj Grad Ret, og jeg skal føje til, at det, der her drives, ikke blot er en utvilsom Tilfidsættelse af Lotterilovgivningen, men det er en overordentlig stor Støbe, der anrettes i Befolkningen. De Agenter, der her er Tale om og som gaa rundt med saadanne Præmieobligationer eller Andelsjedler, ere paa sine Steder, og maaske snart over det hele Land, en ren Landplage, og det gaar i det væsentlige ud over de Folk, der daarligst kunne taale det. Folk, der overhovedet have lidt Forstand paa Papirer, paa Obligationer, eller hvad det nu kan være, gaa i Reglen ikke paa den Slags. Det er gerne Folk, der ikke en Gang vide, hvad en Obligation er, og endnu mindre, hvad en Præmieobligation er, ikke at tale om Mailændere, Barlettaer og hvad alt det skram nu hedder. Det er Smaaafolk, der pumpes ved den Slags Forretninger. Selv om det ikke var stridende mod Lotterilovgivningen, tror jeg derfor, at man alene af Hensyn til det sociale Bæsfærd og for at beskytte en Mængde af vore godtroende Medborgere mod at blive trukket op, snarest muligt burde træffe Foranstaltninger mod det Uvæsen, der drives med disse Obligationer. Jeg har i min borgerlige Stilling haft ikke saa Eksempler paa, hvorledes Folk ere komne af Sted dermed. Blandt de Klager og Henvendelser, der ste til Bladkontorerne, ere Henvendelser fra Folk, der have Præmieobligationer, ret almindelige; og det viser sig altid, at disse Folk i aarevis have betalt Penge, og naar det kommer til Stykket, kunde de ikke saa noget igen. Der er navnlig en Form for den Trafik, som jeg vil gøre opmærksom paa, og som jeg ikke tror, at det ærede Medlem fra Ringstøbing (S. C. Christensen) nævnte. Man skal betale en lang Række af Indstud. Dette er undertiden et Ar og undertiden flere Ar, at man skal betale visse Indstud pr. Maaned, og nu er det, som jeg før sagde, gennemgaaende Smaaafolk, som have disse Præmieobligationer; de ere ikke altid i Stand til at betale deres Afdrag punktlig. Naar de nu, efter maaske at have betalt i aarevis, udeblive med deres Afdrag en Maaned eller to, saa bliver Følgen den, at de have misligholdt deres Kontrakt, og saa beholde Agenterne, Forretningen, Bankkontoret eller hvad nu denne Institution hedder, de Penge de have faaet, og gøre videre Forretninger med Lødderne. Jeg har truffet flere Tilfælde i min Praksis,